

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

P9_TA(2020)0377

Wdrażanie unijnego prawodawstwa dotyczącego wody

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie wdrażania unijnego prawodawstwa dotyczącego wody (2020/2613(RSP))

(2021/C 445/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 191,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾ („ramowa dyrektywa wodna”),
- uwzględniając dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych ⁽²⁾ („dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych”),
- uwzględniając dyrektywę 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu ⁽³⁾ („dyrektywa o wodach podziemnych”),
- uwzględniając dyrektywę 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim ⁽⁴⁾ („dyrektywa powodziowa”),
- uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽⁵⁾ („dyrektywa azotanowa”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ („dyrektywa w sprawie środowiskowych norm jakości”),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE ⁽⁹⁾ („rozporządzenie REACH”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 177 z 5.6.2020, s. 32.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 10 grudnia 2019 r. w sprawie oceny adekwatności ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy powodziowej oraz streszczenie tego sprawozdania z tego samego dnia,
- uwzględniając ocenę Komisji z dnia 13 grudnia 2019 r. dotyczącą dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych oraz streszczenie tej oceny z tego samego dnia,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 1 lutego 2018 r. w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona) (COM(2017)0753),
- uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia programu działań Unii w dziedzinie zdrowia na lata 2021–2027 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 282/2014 („program EU4Health”), (COM(2020)0405),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając raport Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) z dnia 4 grudnia 2019 r. pt. „Środowisko Europy 2020 – stan i prognozy: proces transformacji w kierunku zrównoważonej Europy,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z 10 marca 2020 r. zatytułowany „Nowa strategia przemysłowa dla Europy”, a w szczególności jego sekcję 2.2 zatytułowaną „Przemysł torujący drogę do neutralności klimatycznej” (COM(2020)0102),
- uwzględniając unijną strategię na rzecz bioróżnorodności 2030 ⁽¹²⁾,
- uwzględniając strategię „od pola do stołu” ⁽¹³⁾,
- uwzględniając siódmy program działań w zakresie środowiska ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 14 stycznia 2020 r. w sprawie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy oraz planu inwestycyjnego na rzecz Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2020)0021),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. pt. „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” (COM(2020)0456),
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 marca 2019 r. zatytułowany „Strategiczne podejście Unii Europejskiej do substancji farmaceutycznych w środowisku” (COM(2019)0128),
- uwzględniając porozumienie paryskie,
- uwzględniając badanie OECD z maja 2020 r. na temat finansowania zaopatrzenia w wodę, infrastruktury sanitarnej i ochrony przeciwpowodziowej – wyzwania w państwach członkowskich UE i warianty strategiczne,

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0078.

⁽¹²⁾ Komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2030 r. – przybliżenie natury do naszego życia” (COM(2020)0380).

⁽¹³⁾ Komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381).

⁽¹⁴⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, a w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 6 dotyczący czystej wody i warunków sanitarnych⁽¹⁵⁾ oraz cel nr 14 dotyczący chronienia i wykorzystywania oceanów, mórz i zasobów morskich,
- uwzględniając sprawozdanie z maja 2019 r. na temat globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych, sporządzone przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną ds. Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z listopada 2019 r. pt. „Ocena wpływu WPR na wodę”,
- uwzględniając rezolucję ONZ 64/292 z dnia 28 lipca 2010 r., w której uznano prawo człowieka do wody i urządzeń sanitarnych,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 28 maja 2020 r. w sprawie C-535/18 IL i inni przeciwko landowi Nadrenia Północna-Westfalia,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie C-461/13, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. przeciwko Republice Federalnej Niemiec (sprawa Weser),
- uwzględniając europejską inicjatywę obywatelską „Right2Water” oraz sprawozdanie Parlamentu Europejskiego w sprawie dalszych działań w następstwie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water”,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z 2 lipca 2020 r. w sprawie oceny adekwatności ramowej dyrektywy wodnej, dyrektywy w sprawie wód podziemnych, dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości i dyrektywy powodziowej⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody (program kroczący)⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając pytania do Rady i Komisji na temat wdrożenia unijnego prawodawstwa dotyczącego wody (O-000077/2020 – B9-0077/2020 i O-000078/2020 – B9-0078/2020),
- uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - A. mając na uwadze, że woda jest niezbędna do życia, a gospodarka wodna odgrywa kluczową rolę w ochronie usług ekosystemowych UE, a także w wykorzystywaniu zasobów i produkcji gospodarczej; mając na uwadze, że UE musi znaleźć skuteczne odpowiedzi na obecne wyzwania związane z wodą i skutecznie zarządzać istniejącymi zasobami wodnymi, ponieważ mają one bezpośredni wpływ na zdrowie ludzi, środowisko, jego jakość i jego ekosystemy, produkcję energii, rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe;
 - B. mając na uwadze, że woda jest zasadniczym elementem cyklu żywnościowego; mając na uwadze, iż konieczne jest, aby wody gruntowe i powierzchniowe były dobrej jakości i aby były dostępne w wystarczającej ilości z myślą o osiągnięciu sprawiedliwego, zdrowego, przyjaznego dla środowiska i zrównoważonego systemu żywnościowego zgodnie z opisem zawartym w strategii „od pola do stołu”; mając na uwadze, że czysta woda w wystarczającej ilości jest zasadniczym elementem umożliwiającym wdrożenie i osiągnięcie prawdziwej gospodarki o obiegu zamkniętym w UE;
 - C. mając na uwadze, że woda stanowi ogromną wartość w gospodarce unijnej, a sektory zależne od wody w UE wytwarzają 26 % jej rocznej wartości dodanej brutto, co sprawia, że kluczowe znaczenie ma zapewnienie stałej dostępności dobrej jakości wody w ilości wystarczającej do wykorzystania we wszystkich zastosowaniach;
 - D. mając na uwadze, że w ramowej dyrektywie wodnej ustanowiono ramy ochrony 110 000 jednolitych części wód powierzchniowych w UE w celu osiągnięcia „dobrego stanu ekologicznego i chemicznego” do 2015 r. oraz 13 400 jednolitych części wód podziemnych w UE w celu osiągnięcia „dobrego stanu ilościowego i chemicznego” w tym samym terminie, a także w celu ochrony zasobów wody pitnej zgodnie z art. 7 ust. 2; mając na uwadze, że w ramach oceny adekwatności stwierdzono istotne niedociągnięcia we wdrażaniu prawodawstwa UE dotyczącego wody, którego cele nie zostaną prawdopodobnie osiągnięte do 2027 r., chyba że wszystkie wymagane działania na rzecz wdrożenia

⁽¹⁵⁾ Cel zawarty w rezolucji 70/1 przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 324 z 1.10.2020, s. 28.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 94.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- zostaną natychmiast rozpoczęte w państwach członkowskich, a wszystkie polityki sektorowe związane z wodą zostaną dostosowane do wymogów ramowej dyrektywy wodnej; mając na uwadze, że planowanie gospodarki wodnej i programy działań powinny być kontynuowane po upływie terminu w 2027 r., by dalej poprawiać stan jakościowy i ilościowy wód;
- E. mając na uwadze, że 74 % powierzchni jednolitych części wód podziemnych ma dobry stan chemiczny, a 89 % jest w dobrym stanie ilościowym; mając na uwadze, że bilans azotu brutto w UE zmniejszył się o 10 % w latach 2004–2015 ⁽¹⁸⁾;
- F. mając na uwadze, że dobry stan chemiczny osiągnięto jedynie w odniesieniu do 38 % wód powierzchniowych, a zaledwie 40 % ma zadowalający stan lub potencjał ekologiczny oraz że stan 16 % wód powierzchniowych nadal jest nieznanym z powodu braku danych; mając na uwadze, że 81 % wód powierzchniowych osiągnęłoby dobry stan chemiczny, gdyby nie były one zanieczyszczone wszechobecnymi substancjami trwałymi, wykazującymi zdolność do bioakumulacji i toksycznymi, takimi jak rtęć; mając na uwadze, że tylko w jednym z czterech analizowanych przez EEA wskaźników jakości wody z ramowej dyrektywy wodnej odnotowano poprawę w ciągu ostatnich 10–15 lat ⁽¹⁹⁾;
- G. mając jednak na uwadze, że zgodnie z zasadą parametru wykluczającego stan wody uznawany jest za dobry tylko wówczas, jeżeli wszystkie elementy oceny uznawane są za dobre, co nie odzwierciedla poprawy w obrębie poszczególnych parametrów jakości wody; mając na uwadze, że dobry stan zależy nie tylko od środków łagodzących obecne problemy, ale także od środków odtworzenia mających zaradzić problemom z przeszłości oraz od środków zapobiegawczych podejmowanych we właściwym czasie w odpowiedzi na pojawiające się zagrożenia ⁽²⁰⁾;
- H. mając na uwadze, że skuteczność ramowej dyrektywy wodnej i osiągnięcie jej celów zależy od jej wdrożenia i egzekwowania przez właściwe organy w państwach członkowskich, od zapewnienia odpowiedniego finansowania, w tym za pośrednictwem instrumentów finansowych UE, od wdrażania innych aktów prawnych UE oraz od lepszego włączenia celów dotyczących wody do innych polityk; mając na uwadze, że zaangażowanie zainteresowanych stron ma kluczowe znaczenie dla skutecznego wdrożenia;
- I. mając na uwadze, że art. 7 ust. 3 ramowej dyrektywy wodnej stanowi, że państwa członkowskie zapewniają ochronę jednolitych części wód wykorzystywanych do produkcji wody pitnej w celu niedopuszczenia do pogorszenia się ich jakości; mając na uwadze, że w ocenie adekwatności wyraźnie stwierdzono, że poczyniono niewielkie postępy w odniesieniu do chronionych obszarów wody pitnej;
- J. mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma zwalczanie zanieczyszczeń chemicznych i innych przyczyn zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych i podziemnych w pierwszym rzędzie u źródła, gdyż stanowi ono środek najbardziej zrównoważony, skuteczny i opłacalny, przy jednoczesnym wdrażaniu zasady „zanieczyszczający płaci”;
- K. mając na uwadze, że ramowa dyrektywa wodna wskazuje na potrzebę ochrony wód wykorzystywanych do pozyskiwania wody pitnej; mając na uwadze, że operatorzy sieci wody pitnej powinni móc korzystać z zasobów wodnych wysokiej jakości, tak aby obywatele nie musieli płacić za drogie uzdatnianie; mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest zmniejszenie zanieczyszczeń u źródła;
- L. mając na uwadze, że w sprawozdaniu IPBES z 2019 r. z globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych zanieczyszczenie wody wskazano jako poważne zagrożenie dla światowej różnorodności biologicznej; mając na uwadze, że różnorodność biologiczna wód słodkich należy do najbardziej zagrożonych w Europie oraz że zanieczyszczenie wody ma negatywny wpływ na florę i faunę; mając na uwadze, że europejskie tereny podmokłe, które służą jako naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla, zmniejszyły się o 50 % od 1970 r., a od tego czasu liczba gatunków słodkowodnych spadła o 83 %;
- M. mając na uwadze, że zmiana klimatu stanowi główne zagrożenie dla zasobów wodnych na świecie, zarówno ze względu na wysoką, jak i niską ilość wody; mając na uwadze, że zdrowe i odporne ekosystemy słodkowodne są w stanie lepiej łagodzić skutki zmiany klimatu i dostosowywać się do niej;

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Agri-environmental_indicator_-_gross_nitrogen_balance

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska z 4 grudnia 2019 r. zatytułowane „Środowisko Europy 2020 – stan i prognozy: proces transformacji w kierunku zrównoważonej Europy”.

⁽²⁰⁾ Streszczenie oceny adekwatności ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy powodziowej, sporządzone przez Komisję 10 grudnia 2019 r.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- N. mając na uwadze, że ramowa dyrektywa wodna nie zawiera szczegółowych przepisów dotyczących wpływu zmiany klimatu; mając na uwadze, że w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Komisja uznała jednak, że należy przywrócić naturalne funkcje wód podziemnych i powierzchniowych; mając na uwadze, że w ramach oceny adekwatności stwierdzono, iż ramowa dyrektywa wodna „jest wystarczająco nakazowa w odniesieniu do przeciwdziałania presji, a jednocześnie wystarczająco elastyczna, by w razie potrzeby wzmocnić jej wdrażanie w odniesieniu do pojawiających się wyzwań, które nie zostały wymienione w dyrektywie, takich jak zmiana klimatu, niedobór wody i substancje zanieczyszczające rosnącego ryzyka”;
- O. mając na uwadze, że obszary miejskie stale się powiększają i zwiększają obciążenie oczyszczalni ścieków; mając na uwadze, że głównym i częściowo nieuregulowanym źródłem zanieczyszczenia wody w UE jest przepływ zrzutów nieoczyszczonych lub nieodpowiednio oczyszczonych ścieków komunalnych lub przemysłowych; mając na uwadze, że dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych nie miała początkowo na celu oczyszczania uwalniania substancji chemicznych, pozostałości farmaceutycznych lub mikrodrobin plastiku do jednolitych części wód; mając na uwadze, że dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych okazała się skuteczna w ograniczaniu docelowych substancji zanieczyszczających wody poprzez zmniejszenie biochemicznego zapotrzebowania na tlen oraz ładunku azotu i fosforu w oczyszczonych ściekach w całej UE; mając jednak na uwadze, że należy zwrócić większą uwagę zarówno na istniejące, jak i powstające źródła zanieczyszczeń; mając na uwadze, że głównym rozproszonym źródłem zanieczyszczenia wody jest rolnictwo, uwalniające substancje biogenne, pestycydy, antybiotyki i inne substancje zanieczyszczające do dorzeczy i rzek; mając na uwadze, że przepisy obecnej WPR dotyczące wody są niewystarczające do wspierania celów ramowej dyrektywy wodnej; mając na uwadze, że rozproszone zanieczyszczenia stanowią przeszkodę we wdrażaniu zasady „zanieczyszczający płaci”;
- P. mając na uwadze, że jedna trzecia krajów europejskich cierpi z powodu niedoboru wody, tj. ma mniej niż 5000 m³ wody na mieszkańca rocznie ⁽²¹⁾; mając na uwadze, że w przypadku sporów dotyczących alokacji zasobów wodnych w pierwszym rzędzie należy zapewnić poszanowanie prawa człowieka do wody; mając na uwadze, że w Konwencji ONZ w sprawie zwalczania pustynnienia ⁽²²⁾ 13 państw członkowskich oświadczyło, że są zagrożone pustynnieniem;
- Q. mając na uwadze, że pobór wody wywiera istotną presję na źródła wody w UE; mając na uwadze, że około jedna czwarta wody przekierowywanej ze środowiska naturalnego w UE jest wykorzystywana w rolnictwie; mając na uwadze, że osiągnięto porozumienie dotyczące nowego rozporządzenia w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody, które ułatwi wykorzystanie oczyszczonych ścieków komunalnych do nawadniania w rolnictwie;
- R. mając na uwadze, że istnieją sytuacje, w których podmioty zarządzające zbiornikami wodnymi są finansowane z działań pogarszających stan chemiczny i ekologiczny jednolitych części wód, co utrudnia osiągnięcie celów ramowej dyrektywy wodnej; mając na uwadze, że w takich sytuacjach trudno jest uniknąć konfliktów interesów oraz że z ich powodu podmioty gospodarujące jednolitymi częściami wód tkwią w błędnym kole, uzależniając się od działań, które pogarszają stan jednolitych części wód;
- S. mając na uwadze, że 60 % dorzeczy znajduje się w regionach transnarodowych, co sprawia, że skuteczna współpraca transgraniczna ma kluczowe znaczenie; mając na uwadze, że 20 państw europejskich jest uzależnionych od innych państw w odniesieniu do ponad 10 % swoich zasobów wodnych, a w pięciu państwach 75 % zasobów pochodzi z rzek płynących z zagranicy; mając na uwadze, że nieprzestrzeganie dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w regionach przygranicznych powoduje pogorszenie się stanu transgranicznych jednolitych części wód objętych ramową dyrektywą wodną, co uniemożliwia osiągnięcie celów tej dyrektywy w państwie członkowskim, do którego napływa woda z tych obszarów;
- T. mając na uwadze, że ciągłość rzek, od małych strumieni po ujścia rzek i delty, ma kluczowe znaczenie dla migrujących gatunków ryb, których etapy życia stanowią kluczowe elementy odpowiednich ekosystemów i łańcucha pokarmowego oraz które zyskują coraz większą wartość społeczno-kulturową w społecznościach rybackich;
- U. mając na uwadze, że ogólne zużycie energii w sektorze wodnym w UE jest znaczne i musi być bardziej wydajne, aby przyczynić się do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego, celów klimatycznych UE do 2030 r. oraz neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla do 2050 r.;

⁽²¹⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/92-9167-025-1/page003.html>

⁽²²⁾ Dokument informacyjny Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z czerwca 2018 r. pt. „Pustynnienie w UE”.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- V. mając na uwadze, że energia hydroelektryczna ma potencjał do obniżenia do pewnego stopnia emisyjności produkcji energii elektrycznej i w związku z tym może przyczynić się do osiągnięcia celów UE w zakresie klimatu i energii określonych w porozumieniu paryskim; mając na uwadze, że energię hydroelektryczną należy postrzegać w sposób całościowy, w tym jej wpływ na warunki hydromorfologiczne i siedliska; mając na uwadze, że w porównaniu z energią wiatrową i energią słoneczną energia wodna jest mniej niestabilna i w związku z tym przyczynia się do utrzymania stałego zasilania i stabilności sieci; mając na uwadze, że na elektrownie szczytowo-pompowe przypada ponad 90 % zdolności magazynowania energii w UE ⁽²³⁾; mając na uwadze, że Unia Europejska powinna wspierać państwa członkowskie angażujące się w przyjazne dla środowiska projekty budowy elektrowni wodnych, które jednocześnie nie stanowią zagrożenia dla zdrowia społeczności lokalnych;
- W. mając na uwadze, że zmiany strukturalne w jednolitych częściach wód stanowią główną presję na ich stan ⁽²⁴⁾; mając na uwadze, że hydromorfologia dotyka 40 % jednolitych części wód powierzchniowych, na co składają się zmiany fizyczne (26 %), tamy, bariery i śluzy (24 %), zmiany hydrologiczne (7 %) lub inne zmiany hydromorfologiczne (7 %); mając na uwadze, że w Europie istnieje obecnie ponad 21 000 elektrowni wodnych; mając na uwadze, że nie podjęto kompleksowych działań na szczeblu UE w celu usunięcia przestarzałych zapór wodnych i jazów pomimo dowodów na to, że unijna koordynacja w tej kwestii stanowiłaby wartość dodaną;
- X. mając na uwadze, że prawo człowieka do wody i urządzeń sanitarnych zostało uznane za prawo człowieka przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 28 lipca 2010 r.;
- Y. mając na uwadze, że w Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz w Konwencji o prawach dziecka, a także w innych konwencjach i porozumieniach międzynarodowych wyraźnie uznaje się prawo do wody i urządzeń sanitarnych oraz zobowiązuje się państwa będące ich stronami do podjęcia odpowiednich środków w tym względzie;
- Z. mając na uwadze, że milion ludzi w Europie nie ma dostępu do wody, a 8 milionów nie ma urządzeń sanitarnych ⁽²⁵⁾, a także mając na uwadze, że na całym świecie 844 miliony ludzi nie ma pewnego dostępu do bezpiecznej wody pitnej ⁽²⁶⁾, a jedna trzecia ludności świata nie ma podstawowych urządzeń sanitarnych; mając na uwadze, że w marcu 2014 r. europejska inicjatywa obywatelska (EIO) Right2Water zebrała ponad 1,8 mln podpisów; mając na uwadze, że w ramach Right2Water zwrócono się o zagwarantowanie wszystkim w UE i na świecie dostępu do wody i warunków sanitarnych, o lepszy dostęp obywateli do wody pitnej oraz większą przejrzystość w odniesieniu do jakości wody, a także o zapisanie prawa do wody w prawodawstwie UE; mając na uwadze, że Komisja przyjęła komunikat w odpowiedzi na inicjatywę „Right2Water” ⁽²⁷⁾; mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 8 września 2015 r. w sprawie dalszych działań w następstwie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water” Parlament skrytykował Komisję za to, że nie spełniła wymagań przedstawionych w tej inicjatywie, i wezwał Komisję do uznania powszechnego dostępu do wody i prawa człowieka do wody ⁽²⁸⁾;
- AA. mając na uwadze, że badania pokazują, iż badanie ścieków może działać jako system wczesnego ostrzegania służący przewidywaniu lub lokalizowaniu ognisk COVID-19 i odgrywać tym samym ważną rolę w walce z pandemią;
1. wyraża zadowolenie, że dzięki ramowej dyrektywie wodnej udało się z powodzeniem stworzyć odpowiednie ramy zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi, jak również poprawić jakość wody czy w niektórych przypadkach przynajmniej spowolnić pogarszanie się jakości wody;
 2. odrzuca wszelkie próby komercjalizacji wody (takie jak negocjowanie wody jako zasobu w przyszłych umowach na giełdzie w Nowym Jorku); potępia skutki komercjalizacji przyrody, które narażają podstawowe i niezbędne dobra publiczne na spekulację, co oznacza odmowę powszechnego prawa do korzystania z nich;

⁽²³⁾ Badanie Komisji z marca 2020 r. w sprawie magazynowania energii – wkład w bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej w Europie, s. 20.

⁽²⁴⁾ https://ec.europa.eu/info/news/implementation-report-water-framework-directive-and-floods-directive-questions-and-answers-2019-feb-26_en

⁽²⁵⁾ <https://www.right2water.eu/documents>

⁽²⁶⁾ Światowa Organizacja Zdrowia i Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci, „Progress on Drinking Water, Sanitation and Hygiene: 2017 Update and SDG Baselines” [Postępy w zakresie wody pitnej, usług sanitarnych i higieny: aktualne dane z 2017 r. i punkty odniesienia dla celów zrównoważonego rozwoju], Światowa Organizacja Zdrowia i Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci, Genewa, 2017 r., s. 3.

⁽²⁷⁾ Komunikat Komisji z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Dostęp do wody i kanalizacji jest prawem człowieka Woda jest dobrem publicznym, nie towarem!” COM(2014)0177).

⁽²⁸⁾ Dz.U. C 316 z 22.9.2017, s. 99.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

3. z zadowoleniem przyjmuje, że w ocenie Komisji ramowa dyrektywa wodna spełnia swoje zadanie, zauważa jednak, że należy usprawnić i przyspieszyć jej wdrażanie poprzez zaangażowanie odpowiednich właściwych organów państw członkowskich oraz dalsze włączanie celów ramowej dyrektywy wodnej do polityk sektorowych, w szczególności w dziedzinie rolnictwa, transportu i energii, aby zapewnić dobry stan wszystkich jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych najpóźniej do 2027 r.;

4. podkreśla, że nie ma potrzeby przeprowadzania przeglądu ramowej dyrektywy wodnej; wzywa Komisję Europejską, aby zadeklarowała, że ramowa dyrektywa wodna nie zostanie poddana przeglądowi, w celu położenia kresu niepewności prawa; wzywa Komisję, by w razie konieczności nadal proponowała aktualizację załączników;

5. głęboko ubolewa nad tym, że połowa jednolitych części wód w UE nadal nie osiągnęła dobrego stanu oraz że nie osiągnięto jeszcze celów ramowej dyrektywy wodnej, głównie z powodu nieodpowiedniego finansowania, szczególnie powolnego wdrażania, niewystarczającego egzekwowania, niewdrożenia zasady ostrożności i zasady „zanieczyszczający płaci” oraz powszechnego stosowania wyłączeń przewidzianych w dyrektywie w wielu państwach członkowskich, a także ubolewa, że włączenie celów środowiskowych do polityk sektorowych było niewystarczające;

6. podkreśla potrzebę przywrócenia i poprawienia jakości wody; zauważa, że aby poprawić stan jednolitych części wód, wszystkie szczeble administracji i władze w państwach członkowskich muszą uczestniczyć i współpracować ze sobą w uwzględnianiu celów ramowej dyrektywy wodnej w polityce, przepisach i środkach związanych z ramową dyrektywą wodną; przypomina o zasadzie nie pogarszania stanu wód, zgodnie z którą państwa członkowskie są zobowiązane do wdrażania środków niezbędnych do zapobiegania pogarszaniu się stanu jednolitych części wód; wzywa państwa członkowskie, by pilnie podjęły niezbędne środki w celu zapewnienia wdrożenia, egzekwowania i przestrzegania ramowej dyrektywy wodnej, między innymi dzięki trzecim planom gospodarowania wodami w dorzeczu, które mają zostać przyjęte przez państwa członkowskie w 2021 r.; wzywa UE oraz jej państwa członkowskie i władze regionalne, by zapewniły terminowe przyjęcie następnych planów gospodarowania wodami w dorzeczu, z poszanowaniem wymogów dotyczących konsultacji społecznych; apeluje do Komisji, by zwiększyła dostępność funduszy i zapewniła państwu członkowskim niezbędne wsparcie we wdrażaniu ramowej dyrektywy wodnej;

7. zwraca uwagę na badanie OECD, w którym oszacowano, że do 2030 r. w sektorze wodnym UE należy wydać dodatkowe 253 mld EUR, aby utrzymać lub osiągnąć pełną zgodność z odpowiednimi przepisami dotyczącymi wody⁽²⁹⁾; wzywa Komisję, Radę, państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, władze regionalne, by określiły i zabezpieczyły niezbędne fundusze i instrumenty finansowe dla infrastruktury, która nie szkodzi środowisku ani nie ma negatywnego wpływu na zdrowie publiczne, a także aby zbadały, jaka infrastruktura osiąga słabe wyniki i nie spełnia norm, oraz by zajęły się kwestią nowych zanieczyszczeń i innymi wyzwaniem społecznymi; podkreśla, że należy zapewnić wsparcie finansowe na rzecz zrównoważonych innowacyjnych metod, a w szczególności rozwiązań opartych na zasobach przyrody, jak neutralna pod względem emisji dwutlenku węgla lub oparta na lagunie infrastruktura oczyszczania, renaturalizacja terenów podmokłych i równin zalewowych, ponowne nawadnianie osuszonych torfowisk, z należywym uwzględnieniem partnerstw publiczno-prywatnych; podkreśla, jak ważne jest dostosowanie istniejącego finansowania i obecnych przepływów finansowych związanych z gospodarką wodną i innymi powiązanimi rodzajami użytkowania gruntów, takimi jak rolnictwo, w tym dotacji, aby przekierować je z tradycyjnych środków inżynierskich na rozwiązania oparte na zasobach przyrody;

8. wzywa państwa członkowskie, aby podjęły wszystkie konieczne działania, w tym by zapewniły niezbędne fundusze i zasoby ludzkie oraz niezbędną wiedzę fachową, w celu osiągnięcia pełnej zgodności z ramową dyrektywą wodną tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż w 2027 r.; wzywa Komisję do wydania zaleceń państwu członkowskim, aby zapewnić dotrzymanie terminu wyznaczonego na 2027 r.; zwraca się do Komisji, aby wspierała państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektyw dotyczących wody, oferując pomoc techniczną i odpowiednie szkolenia, dzieląc się dobrymi praktykami i wiedzą specjalistyczną, aby zapewnić realizację celów wodnej dyrektywy ramowej, oraz promując programy wymiany zawodowej między państwami członkowskimi; wzywa Komisję do przedstawienia wytycznych dotyczących konsekwencji, jakie wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-461/13 ma dla wdrażania ramowej dyrektywy wodnej; wzywa Komisję do przedstawienia jasnych wytycznych dotyczących stosowania wyłączeń zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. c) po 2027 r.;

9. wzywa państwa członkowskie, aby określiły środki wykonawcze, które są niezbędne do osiągnięcia dobrego stanu jednolitych części wód, oraz by opracowały programy działań w oparciu o najlepsze dostępne dowody; wzywa państwa członkowskie i Komisję do podania do publicznej wiadomości programów działań państw członkowskich i odnośnych ocen, aby poprawić wymianę dobrych praktyk i strategii oraz poprawić publiczny dostęp do informacji;

⁽²⁹⁾ <http://www.oecd.org/environment/financing-water-supply-sanitation-and-flood-protection-6893cdac-en.htm>

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

10. uważa, że zasada parametru wykluczającego („one out, all out”) powinna pozostać nienaruszona; wzywa Komisję, aby opracowała uzupełniające metody sprawozdawczości (np. odległość do poziomu docelowego, wdrożone środki i postępy w zakresie poszczególnych parametrów jakości), które umożliwiają lepszą ocenę postępów w osiąganiu dobrego stanu wód; podkreśla znaczenie przejrzystości i przedstawiania społeczeństwu wyczerpujących informacji na temat jakości i ilości wody w UE;

11. ubolewa nad stosowaniem wyłączeń – przy ograniczonym uzasadnieniu – w przypadku ponad połowy unijnych jednolitych części wód; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zaktualizowały dokumenty zawierające wytyczne dotyczące stosowania wyłączeń w celu ograniczenia tej praktyki jedynie do uzasadnionych przypadków, tak aby nie utrudniała już osiągnięcia celów ramowej dyrektywy wodnej dotyczących ochrony środowiska; wzywa Komisję do szybkiego i systematycznego prowadzenia postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w przypadku gdy wyłączenia nie są uzasadnione;

12. ubolewa, że stosowanie zasady zwrotu kosztów, zgodnie z którą wszyscy użytkownicy wody faktycznie i proporcjonalnie uczestniczą finansowo w odzyskiwaniu kosztów usług wodnych, pozostaje na niskim lub zerowym poziomie w kilku państwach członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do gospodarstw domowych, przemysłu i rolnictwa; podkreśla, że zużycie wody w niektórych częściach UE zagraża stanowi ilościowemu jednolitych części wód, przekraczając poziom utrzymywanego przepływu hydrobiologicznego; wzywa państwa członkowskie i ich władze regionalne, aby wdrożyły odpowiednią politykę w zakresie cen wody i w pełni stosowały zasadę zwrotu kosztów zarówno w odniesieniu do kosztów środowiskowych, jak i kosztów zasobów, zgodnie z ramową dyrektywą wodną, oraz zasadę „zanieczyszczający płaci”; przypomina, że zasada zwrotu kosztów może być stosowana z uwzględnieniem jej skutków społecznych, środowiskowych i gospodarczych, a także warunków geograficznych i klimatycznych odpowiednich regionów; wzywa Komisję do egzekwowania tej zasady; podkreśla jednak, że należy zapewnić prawo do wody i urządzeń sanitarnych i że wszyscy muszą mieć dostęp do dobrej jakości usług wodnych po przystępnych cenach;

13. apeluje do Komisji, aby podejmowała stanowcze i szybkie działania w przypadku naruszeń ze strony państw członkowskich w celu dopilnowania, by wszystkie państwa członkowskie w pełni przestrzegały przepisów dotyczących wody, a zwłaszcza ramowej dyrektywy wodnej, jak najszybciej i nie później niż do 2027 r.; wzywa Komisję, by podjęła również stanowcze i szybkie działania w sprawie wszczętych postępowań o uchybienie zobowiązaniom dotyczących systematycznego naruszania unijnych przepisów dotyczących wody; wzywa Komisję do zwiększenia zasobów w odniesieniu do postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w ogóle, a w szczególności jeśli chodzi o przepisy UE w dziedzinie ochrony środowiska;

14. zwraca uwagę, że zmiana klimatu ma i nadal będzie miała znaczący negatywny wpływ na źródła wody słodkiej, gdyż susze prowadzą do zmniejszania przepływu rzek i wyższych stężeń zanieczyszczeń, w szczególności na „zamkniętych” obszarach wodnych, a intensywne opady deszczu prowadzą do zwiększonego spływu wody z obszarów miejskich i rolniczych; przypomina, że coraz częstsze występowanie ekstremalnych zjawisk pogodowych, takich jak cyklony i burze, powoduje wzrost zasolenia wód słodkich i przybrzeżnych; podkreśla, że wzrost temperatury prowadzi do zwiększonego deficytu wody, co ma wpływ na środowisko, kilka sektorów gospodarki, które są uzależnione od wysokiego poboru i zużycia wody, a także na jakość życia; podkreśla, że w przyszłej Strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, przyjmowanej zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) porozumienia paryskiego, a także w procesie wdrażania ramowej dyrektywy wodnej (w planach gospodarowania wodami w dorzeczu) należy rzetelnie uwzględnić kwestie odporności ekosystemów wodnych, powodzi, niedoboru wody i ich wpływ na produkcję żywności;

15. sugeruje, by Komisja wspierała państwa członkowskie w dzieleniu się wiedzą i najlepszymi praktykami w zakresie różnych działań na rzecz przystosowania się do zmian klimatu na szczeblu regionalnym i lokalnym w UE oraz w ułatwianiu zdobywania takiej wiedzy i pozyskiwania takich praktyk;

16. podkreśla, że rzeki i tereny podmokłe są najbardziej zagrożonymi obszarami, mimo że uważa się je za największych dostawców usług ekosystemowych; przypomina, że tereny podmokłe, takie jak ekosystemy morskie i przybrzeżne, odgrywają zasadniczą rolę w regulacji zasobów wodnych i klimatu oraz świadczą usługi za pośrednictwem swoich naturalnych ekosystemów i zasobów, a także umożliwiają rozwój działalności gospodarczej lub kulturowej, a wszystkie te elementy zależą od dobrego stanu ekologicznego zasobów wodnych; zaznacza, że tereny podmokłe stanowią pochłaniacze dwutlenku węgla i są czynnikami stabilizującymi klimat w skali globalnej, odgrywają istotną rolę w łagodzeniu skutków powodzi i susz, dostarczają czystej wody, chronią wybrzeża, odnawiają gruntowe warstwy wodonośne, pomagają w utrzymaniu ogromnej różnorodności geograficznej, pełnią zasadniczą funkcję krajobrazową i dostarczają społeczeństwu usług rekreacyjnych i kulturalnych; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia środków mających na celu ograniczenie eksploatacji warstw wodonośnych, do planowania rozwoju obszarów miejskich poza obszarami zalewowymi i do poszanowania różnorodności biologicznej powiązanej z rzekami i terenami podmokłymi;

17. podkreśla, że efektywne wykorzystanie wody stanowi ważny wkład w osiągnięcie celów UE w zakresie klimatu, ponieważ umożliwia oszczędzanie energii potrzebnej do pompowania wody, zmniejsza ilość chemikaliów wykorzystywanych do jej uzdatniania i zmniejsza deficyt wody; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich występuje wysoki wskaźnik wycieków z rurociągów, co jest nie do przyjęcia ze względu na cele dotyczące zmiany klimatu i na wysiłki na rzecz efektywnego gospodarowania zasobami; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że na mocy nowej dyrektywy w sprawie

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

wody pitnej Komisja oceni wskaźniki wycieków i ustali wartości progowe, których osiągnięcie będzie sygnałem do podjęcia działań w odnośnych państwach członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje również nowe zobowiązanie dużych dostawców wody do zapewnienia przejrzystości wskaźnika wycieków;

18. zauważa, że w całej UE jednolite części wód wykorzystywane do produkcji wody pitnej znajdują się pod nową i starą presją, co powoduje zwiększoną potrzebę podjęcia przez dostawców wody działań związanych z uzdatnianiem; wzywa państwa członkowskie, aby w pełni wdrożyły art. 7 ust. 3 ramowej dyrektywy wodnej oraz podjęły wszystkie niezbędne środki mające na celu powstrzymanie pogarszania się stanu jednolitych części wód służących do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

19. z zadowoleniem przyjmuje dowody na to, że dyrektywy doprowadziły do zmniejszenia zanieczyszczenia chemicznego wód UE; uważa jednak, że istnieje pilna potrzeba poprawy sytuacji w dziedzinie chemikaliów; zauważa, że Komisja zidentyfikowała nieoczekiwane różnice między państwami członkowskimi, głównie pod względem sposobu aktualizacji wykazu substancji priorytetowych oraz sposobu uwzględniania połączonego oddziaływania mieszanin; zauważa ponadto, że dyrektywa o substancjach priorytetowych jak dotąd w niewielkim stopniu obejmuje substancje istotne dla zaopatrzenia w wodę pitną; zauważa, że znaczne różnice w podejściach do metod klasyfikacji, oceny i sprawozdawczości utrudniają przeprowadzanie porównań i analiz obejmujących całą UE;

20. wzywa Komisję, aby podjęła wszelkie niezbędne środki w celu osiągnięcia dobrego stanu chemicznego i aby podejmowała zdecydowane działania w całej UE, jeśli państwa członkowskie nie spełniają środowiskowych norm jakości w odniesieniu do substancji priorytetowych, które są objęte zakresem prawodawstwa UE; podkreśla, że do listy substancji priorytetowych należy dodać substancje mające znaczenie dla produkcji wody pitnej, takie jak substancje per- i polifluoroalkilowe oraz odnośne farmaceutyki; uważa, że nowe substancje zanieczyszczające i toksyczność mieszanin mogą i powinny zostać uwzględnione w ramowej dyrektywie wodnej i jej dyrektywach szczegółowych; wzywa Komisję do aktualizacji załączników do dyrektywy w sprawie substancji priorytetowych i dyrektywy w sprawie wód podziemnych i do dodania do tych załączników odnośnych substancji, aby umożliwić osiągnięcie celów ramowej dyrektywy wodnej i lepiej chronić zasoby wody pitnej; wzywa Komisję, by dostosowała wdrażanie przepisów dotyczących wody do strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności oraz do strategii na rzecz bioróżnorodności, aby zapewnić odpowiednią ochronę części wód słodkich i ich ekosystemów, a także by określiła harmonogram stopniowego wycofywania wszystkich innych niż niezbędne zastosowań substancji per- i polifluoroalkilowych oraz by wspierała rozwój bezpiecznych i nietrwałych alternatyw dla wszystkich zastosowań tych substancji; wzywa Komisję, by finansowała badania nad wszechobecnymi substancjami trwałymi, wykazującymi zdolność do bioakumulacji i toksycznymi oraz opracowywanie strategii na rzecz ich zwalczania w celu poprawy jakości jednolitych części wód oraz zmniejszenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i ludzi oraz środowiska; zaleca opracowanie nowych wytycznych dotyczących ulepszonych metod monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do mieszanin chemicznych i oddziaływania różnych substancji występujących w połączeniu ze sobą; wzywa do szerszego stosowania listy obserwacyjnej w celu monitorowania potencjalnych zanieczyszczeń wody i określenia ryzyka, jakie stanowią one dla środowiska wodnego; zwraca się do Komisji, aby przyspieszyła prace nad opracowaniem metod oceny mieszanin i zarządzania nimi oraz do uzupełnienia prac przez wprowadzenie czynnika oceny mieszanin;

21. zauważa, że według szacunków mikrodrobiny plastiku utrzymują się w wodzie słodkiej przez stulecia i że obecne stacje uzdatniania wody nie filtrują całkowicie tych cząstek; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję o opracowaniu metodologii monitorowania mikrodrobin plastiku oraz utworzenie listy obserwacyjnej w zmienionej dyrektywie w sprawie wody pitnej; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wzmocniły środki kontroli źródeł w celu osiągnięcia nietoksycznego środowiska i gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla, że zmniejszenie emisji u źródła zmniejszyłoby presję na ekosystemy i obniżyłoby koszty uzdatniania wody; wzywa do podjęcia zdecydowanych działań na szczeblu UE, państw członkowskich i regionalnym w celu przeciwdziałania nowym substancjom zanieczyszczającym, takim jak substancje per- i polifluoroalkilowe, mikrodrobiny plastiku, substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego i farmaceutyki, poprzez stosowanie całościowego podejścia, począwszy od środków kontroli u źródła, a kończąc, w ostateczności, na uzupełniających rozwiązaniach „końca rury”; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w pełni stosowały podejście uwzględniające cykl życia zanieczyszczeń, a jednocześnie wdrażały zasadę „zanieczyszczający płaci”, również za pośrednictwem innowacyjnych instrumentów, takich jak systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w celu sfinansowania rozwiązań w zakresie oczyszczania;

22. podkreśla, jak ważne jest nasilenie działań mających na celu przeciwdziałanie eutrofizacji zarówno wód słodkich, jak i słonych, powodowanej przez azot i fosfor ze wszystkich źródeł, w tym pochodzących z rolnictwa oraz nieoczyszczonych lub niewłaściwie oczyszczonych ścieków; przypomina, że eutrofizacja osłabia stan środowiska jednolitych części wód i zwiększa ich podatność na inwazyjne gatunki obce; wzywa wszystkich rolników do korzystania z narzędzia dotyczącego zrównoważonego gospodarowania składnikami odżywczymi, które ułatwia lepsze zarządzanie i zmniejsza wyciek składników odżywczych do wód podziemnych i powierzchniowych; zwraca się do państw członkowskich o należyte zidentyfikowanie obszarów narażonych na zanieczyszczenie azotanami i o pełne wdrożenie i egzekwowanie środków przyjętych na mocy dyrektywy azotanowej;

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

23. podkreśla, że obecny kryzys bioróżnorodności powinien zostać w pełni uwzględniony przez państwa członkowskie przy wdrażaniu polityki wodnej, czynniki stresogenne dla ekosystemów wodnych powinny zostać zminimalizowane, a zdegradowane ekosystemy odbudowane; podkreśla znaczenie nowej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030; przypomina, że przy wdrażaniu ramowej dyrektywy wodnej należy zapewnić pełną spójność z nową strategią na rzecz bioróżnorodności, dyrektywami dotyczącymi ochrony przyrody i innymi przepisami dotyczącymi środowiska;

24. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się przez Komisję w kontekście strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 do odtworzenia 25 000 km rzek o swobodnym biegu w UE poprzez usunięcie barier i odbudowę terenów zalewowych, a także do ustanowienia ogólnounijnej metodologii i przepisów dotyczących mapowania i oceny stanu ekosystemów oraz zapewnienia ich dobrego stanu; zauważa, że obecnie w UE istnieje 21 000 elektrowni wodnych oraz że elektrownie wodne i małe elektrownie wodne zapewniają największy udział energii ze źródeł odnawialnych w UE; zwraca uwagę na rozwój energetyki wodnej o niskim wpływie na środowisko; zaznacza jednak, że budowa zapór może negatywnie wpływać na siedliska i powodować znaczną presję na wody powierzchniowe; przypomina, że w ramowej dyrektywie wodnej ustanowiono surowe kryteria ochrony warunków hydromorfologicznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby dopilnowały przeprowadzania dokładnej oceny skutków wynikających ze zmian w jakości i ilości wód oraz w ekosystemach wodnych, a także poszanowania celów ramowej dyrektywy wodnej we wszystkich istniejących i ewentualnych nowych elektrowniach wodnych; w związku z tym wzywa Komisję do skonsultowania się ze wszystkimi właściwymi dyrekcjami generalnymi, w tym z DG ds. Energii, przy przeprowadzaniu oceny wpływu elektrowni wodnych na środowisko oraz do uwzględnienia ich zaleceń;

25. wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zminimalizowania presji na jednolite części wód powierzchniowych, aby przywrócić naturalne funkcje rzek i chronić ekosystemy; wzywa państwa członkowskie do powstrzymania się od budowy elektrowni wodnych i realizacji innych projektów budowlanych, które prowadziłyby do znacznej presji hydromorfologicznej na zasoby wody na obszarach chronionych; uważa, że dotacje unijne i finansowanie ze środków publicznych na obszarach nieobjętych ochroną należy przyznawać wyłącznie nowym elektrowniom wodnym, w których ogólne korzyści wyraźnie przewyższają ogólne skutki negatywne;

26. wyraża zadowolenie, że zgodnie z 10. dwuletnim sprawozdaniem z wdrażania przez państwa członkowskie dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽³⁰⁾ w ostatnim dziesięcioleciu w UE poprawiło się zbieranie i oczyszczanie ścieków komunalnych oraz że dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych przyczyniła się do zmniejszenia ładunków zanieczyszczeń, a tym samym do poprawy jakości wody; ubolewa jednak nad faktem, że nadal nie osiągnięto pełnej zgodności z dyrektywą dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych, ponieważ niektóre państwa członkowskie nadal są bardzo dalekie od swoich celów; zgadza się z opinią Komisji, że konieczne są dalsze działania, aby rozwiązać problemy związane z pozostałymi zanieczyszczeniami, substancjami zanieczyszczającymi rosnącego ryzyka, zużyciem energii i gospodarowaniem osadami, jak również z kwestiami zarządzania; ubolewa ponadto nad tym, że ocena dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych nie zawiera analizy skuteczności odprowadzania ścieków przemysłowych do systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych;

27. apeluje do Komisji, by uwzględniła powyższe kwestie w przeglądzie dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich we wdrażaniu dyrektywy poprzez umożliwienie finansowania zrównoważonej gospodarki wodnej oraz zachęcanie do opracowywania i wdrażania innowacyjnych technologii oczyszczania ścieków; wzywa Komisję do dokładnego zbadania, w jaki sposób wymogi dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, odnoszące się do projektowania, budowy i rozbudowy oczyszczalni ścieków komunalnych na wszystkich etapach rozwoju technicznego współgrają z zobowiązaniem wynikającym z ramowej dyrektywy wodnej dotyczącym unikania pogorszenia stanu wód w celu zapewnienia spójności między tymi dwoma aktami prawnymi a oczyszczaniem ścieków komunalnych przy jednoczesnym zachowaniu wszystkich zachęt do stosowania odpowiednich środków technicznych w zakresie oczyszczania; zachęca Komisję do podjęcia w stosownych przypadkach działań ustawodawczych; podkreśla, że środki mające na celu przede wszystkim uporanie się z problemem u źródła są kluczowe dla rozwiązania problemu substancji zanieczyszczających rosnącego ryzyka; podkreśla, że przyszły przegląd dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych powinien uwzględniać także nowe wyzwania, jakie stwarzają te substancje;

28. podkreśla, że dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych i ramowa dyrektywa wodna nie rozwiązują należycie problemów wynikających ze zmiany klimatu, takich jak przelewanie się wód burzowych, spływy wody deszczowej z obszarów miejskich i powódzie w aglomeracjach, ani nie uwzględniają wpływu niewystarczająco oczyszczonych ścieków na jednolitą część wód, do której są odprowadzane; uważa, że UE, państwa członkowskie i władze

⁽³⁰⁾ Dziesiąte sprawozdanie Komisji z 10 września 2020 r. na temat statusu wdrożenia i programów wykonania (COM(2020)0492).

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

regionalne powinny usprawnić monitorowanie i kontrolowanie skutków przelewania się wód burzowych i spływów wody deszczowej z obszarów miejskich, ponieważ zjawiska te powodują znaczne zanieczyszczenie jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych;

29. podkreśla, że przy ocenie wpływu instalacji hydroenergetycznych na środowisko konieczne jest podejście całościowe, obejmujące korzyści społeczne płynące z dostarczania bezemisyjnej energii elektrycznej i wkład w zabezpieczenie dostaw energii za pośrednictwem elektrowni wodnych i szczytowo-pompowych, a także negatywny wpływ na wody powierzchniowe i siedliska; podkreśla w związku z tym wkład, jaki energia elektryczna wytwarzana przez elektrownie wodne w osiągnięciu celów UE w zakresie klimatu i energii, jak również w realizację zobowiązań UE w ramach porozumienia paryskiego; przyznaje, że istnieją sposoby i technologie pozwalające na zmniejszenie wpływu na środowisko naturalne oraz dziką faunę i florę wodną; zwraca uwagę, że istniejące elektrownie rzeczne mają wielki potencjał zwiększenia wydajności;

30. zwraca uwagę, że przeniesienie transportu towarów z dróg na śródlądowe drogi wodne powinno być w pełni zgodne z zasadą niepogarszania stanu wód określoną w ramowej dyrektywie wodnej i z innymi przepisami o ochronie środowiska, w tym z dyrektywą ptasią i siedliskową, oraz powinno iść w parze ze wspieraniem zrównoważonych paliw i technologii alternatywnych oraz żeglugi śródlądowej, w tym zasilania statków energią elektryczną z ładu, aby ograniczyć emisję gazów cieplarnianych i inne zanieczyszczenia, zapobiegać pogarszaniu się ekologicznego i chemicznego stanu jednolitych części wód, obniżeniu jakości powietrza i presji na ekosystemy wodne, chronić różnorodność biologiczną i dążyć do wyeliminowania zanieczyszczeń ze środowiska;

31. zwraca uwagę na wysokie zużycie energii w sektorze wodnym; wzywa Komisję do rozważenia środków energooszczędnych i możliwości wykorzystania oczyszczonych ścieków jako „dostępnego na miejscu” źródła energii odnawialnej; wzywa Komisję, aby dążyła do energooszczędnych usprawnień w oczyszczalniach ścieków, aby uznać i wykorzystać potencjał tego sektora w zakresie oszczędzania energii; zwraca uwagę, że zgodnie z przeprowadzoną przez Komisję oceną dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych potencjalne oszczędności energii wynoszą od 5 500 do 13 000 GWh rocznie;

32. przyznaje, że całkowity pobór wody w Europie spadł o ponad 20 % w ciągu ostatnich 15 lat; zauważa jednak, że można uznać, iż dotkniętych problemem niedoboru wody⁽³¹⁾ jest osiem państw zamieszkałych przez 46 % ludności Europy, że liczba państw borykających się z tym problemem stale rośnie oraz że około jedna czwarta wody przekierowanej ze środowiska naturalnego w UE jest wykorzystywana do celów rolniczych⁽³²⁾; zwraca uwagę na potencjał ponownego wykorzystania wody w tworzeniu gospodarki o obiegu zamkniętym dla zasobów wodnych oraz ograniczaniu bezpośredniego poboru z jednolitych części wód i wód podziemnych; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie dotyczące nowego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody, które ułatwi wykorzystywanie oczyszczonych ścieków komunalnych do nawadniania w rolnictwie; popiera ciągle modernizowanie infrastruktury nawadniania przez stosowanie innowacji i nowych technologii;

33. podkreśla znaczenie znalezienia synergii między ocenami zagrożenia powodziowego a planami zapobiegania klęskom żywiołowym i gotowości w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności; wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz w razie potrzeby władze regionalne do opracowania strategii zarządzania suszami, w szczególności w celu zapewnienia zaopatrzenia w wodę pitną i produkcji żywności, w ramach planów gospodarowania wodami w dorzeczach i planów zarządzania ryzykiem powodziowym, a także do zintegrowania cyfrowych systemów monitorowania, kontroli i wczesnego ostrzegania o stanie roślinności i jej reakcji na susze w celu wspierania skutecznych i opartych na danych decyzji w sprawie środków ochrony, reagowania i komunikacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do umieszczenia w centrum tych planów odtwarzania równin zalewowych i terenów podmokłych, a także ochrony jednolitych części wód podziemnych, ponieważ jednolite części wód i ekosystemy wodne w dobrym stanie mają zasadnicze znaczenie dla ograniczenia negatywnych skutków zarówno susz, jak i powodzi;

34. zauważa, że jedną z dziedzin, w których zainteresowane strony uznały ramową dyrektywę wodną za nieskuteczną, jest zarządzanie skutkami susz⁽³³⁾; wzywa państwa członkowskie do większych wysiłków na rzecz rozwiązania problemu zmiany klimatu i nowych problemów (nadmiernego) poboru wody, które mogą pojawić się w dorzeczach, również tam, gdzie w przeszłości nie występowały wyzwania w zakresie poboru wody⁽³⁴⁾; zauważa, że całościowe podejście do gospodarki wodnej i przystosowania się do zmiany klimatu może zwiększyć skuteczność reakcji i ograniczyć skutki ekstremalnych zdarzeń; wzywa do pełnego uwzględniania kwestii zmiany klimatu przy wdrażaniu dyrektywy i podkreśla

⁽³¹⁾ <https://www.eea.europa.eu/archived/archived-content-water-topic/water-resources/water-abstraction>

⁽³²⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Archive:Agri-environmental_indicator_-_water_abstraction

⁽³³⁾ Ocena adekwatności ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy powodziowej, s. 66.

⁽³⁴⁾ Ocena adekwatności ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy powodziowej, s. 199.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

potencjał rozwiązań opartych na zasobach przyrody pod tym względem; przypomina, że należy zapewnić wystarczające środki publiczne na cele ramowej dyrektywy wodnej i wymagane dostosowania;

35. sugeruje, że problem susz i niedoboru wody należy rozwiązać poprzez nadanie poborowi wody do produkcji wody pitnej pierwszeństwa przed innymi zastosowaniami, aby zapewnić przestrzeganie prawa człowieka do wody, oraz poprzez wdrożenie rozwiązań w zakresie gromadzenia wody deszczowej i fal powodziowych do późniejszego wykorzystania, łącznie z projektami w zakresie zbierania wody deszczowej przy projektowaniu budynków i infrastruktury, podziemnych zbiorników magazynowych i podwójnych systemów dystrybucji wody w domach oraz w razie potrzeby z projektami dotyczącymi ponownego wykorzystania byłych kamieniołomów; zachęca do prowadzenia badań nad środkami, które pomagają w walce z suszami i niedoborem wody, oraz do inwestowania w te środki;

36. podkreśla potrzebę ujednoczenia wspólnej polityki rolnej (WPR), dyrektywy w sprawie wody pitnej⁽³⁵⁾, dyrektywy azotanowej, rozporządzenia dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽³⁶⁾ i rozporządzenia w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów z ramową dyrektywą wodną w odniesieniu do potrzeby zwiększenia środków ochrony zasobów wodnych oraz wydajnego wykorzystywania wody w rolnictwie; podkreśla konieczność znacznego zwiększenia finansowania działań w zakresie środowiska i zmiany klimatu w obu filarach WPR, a także konieczność dodatkowego finansowania ukierunkowanych środków ekologicznych w ramach przeglądu WPR w celu zapewnienia zrównoważonej gospodarki wodnej i poprawy jakości gleby; wzywa państwa członkowskie, aby włączyły i wdrożyły do swoich planów strategicznych WPR ograniczenie stosowania nawozów oraz stosowania pestycydów i związanych z nimi zagrożeń, a także aby wdrożyły elementy związane z wodą w swoich systemach warunkowości; wzywa Komisję do uznania zanieczyszczenia wód słodkich i nadmiernego poboru wody za priorytetowe tematy w zaleceniach dotyczących WPR dla państw członkowskich; ponadto wzywa Komisję do dopilnowania, aby ramowa dyrektywa wodna była wdrażana również za pośrednictwem polityki spójności (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów⁽³⁷⁾), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Fundusz Spójności⁽³⁸⁾) i zgodnie z celem polityki nr 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

37. z zadowoleniem przyjmuje cele dotyczące ograniczenia stosowania pestycydów i związanych z nimi zagrożeń o 50 % do 2030 r. oraz ograniczenia utraty składników pokarmowych w wyniku stosowania nawozów, określone w strategii „od pola do stołu” i strategii ochrony różnorodności biologicznej, decyzję o zmianie dyrektywy w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów oraz włączenie ulepszonej gospodarki składnikami odżywczymi do celów nowych planów strategicznych WPR i obu strategii; wzywa do przełożenia na prawodawstwo wyżej wymienionych celów, założeń i przyszłego planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń; podkreśla pilną potrzebę ograniczenia wpływu pestycydów na zasoby wody pitnej przez pełne uwzględnianie ich ochrony przy (ponownym) dopuszczaniu do obrotu substancji czynnych i pestycydów;

38. wzywa Komisję do lepszego ujednoczenia norm i do ograniczenia szerokiego zakresu progów w państwach członkowskich w dyrektywie w sprawie wód podziemnych;

39. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zwiększyły synergie między polityką wodną i polityką różnorodności biologicznej przez wprowadzenie odpowiednich środków w celu poprawy ochrony ekosystemów małych jednolitych części wód i wód podziemnych w kontekście gospodarowania wodami w dorzeczu, w tym wymogów dotyczących sprawozdawczości, wytycznych i projektów;

40. zachęca Komisję i państwa członkowskie do lepszego włączenia dyrektywy w sprawie zarządzania ryzykiem powodziowym do strategii politycznych dotyczących priorytetowego traktowania rozwiązań opartych na zasobach przyrody oraz do odpowiedniego dostosowania strumieni finansowania; podkreśla znaczenie zarządzania zlewniami rzek w sposób zintegrowany i całościowy;

41. jako że 97,3 % zasobów wodnych na Ziemi pochodzi z oceanów, a wody podziemne, kontynentalne, przejściowe, przybrzeżne i morskie są związane cyklem hydrologicznym i powiązaniem ląd–morze, zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wdrożenie zintegrowanego podejścia łączącego dyrektywę ramową w sprawie wody i dyrektywę ramową w sprawie strategii morskiej;

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽³⁸⁾ Wniosek Komisji z 29 maja 2018 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności COM(2018)0372.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

42. wzywa do wyłożonych działań przy zapewnieniu wystarczających środków finansowych w celu poprawy migracji ryb w całej UE; apeluje, aby w stosownych przypadkach włączyć kwestię ciągłości rzek do technicznych kryteriów przeglądu opracowanych w kontekście unijnej zielonej taksonomii dotyczącej zrównoważonej działalności oraz aby uznawać projekty związane z energią i transportem za zrównoważone tylko wtedy, gdy obejmują one przepławki odwzorowujące warunki naturalne;

43. zauważa, że „zrównoważona eksploatacja i ochrona zasobów wodnych i morskich” jest jednym z sześciu celów środowiskowych unijnej taksonomii zrównoważonego finansowania; zachęca zatem do wykorzystywania go do prowadzenia inwestycji publicznych i prywatnych w celu zapewnienia ochrony jednolitych części wód;

44. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przyjęcie w kolejnym cyklu planowania hydrologicznego wszystkich środków niezbędnych do ułatwienia ochrony i regeneracji ekosystemów wodnych, wspierania rozwiązań opartych na naturze, zaangażowania sektora finansowego przez wspieranie zrównoważonych inwestycji oraz stymulowania umiejętności i kształcenia w dziedzinie ekologicznego wzrostu gospodarczego;

45. wzywa Komisję do udzielania pomocy i wsparcia państwom członkowskim w transgranicznej koordynacji jednolitych części wód objętych ramową dyrektywą wodną; wzywa państwa członkowskie do nadania priorytetu środkom ramowej dyrektywy wodnej i wdrażaniu dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w regionach transgranicznych oraz do poprawy współpracy w obszarze międzynarodowych zbiorników wodnych;

46. wzywa Komisję, by uprościła i usprawniła systemy monitorowania jakości wody i zanieczyszczeń środowiska, gromadząc między innymi dane na temat głównych źródeł emisji substancji niebezpiecznych, w tym pozostałości promieniotwórczych i pozostałości pestycydów, metabolitów, biocydów, pozostałości farmaceutycznych, wzbudzających obawy chemikaliów – takich jak PFAS – i mikrodrobin plastiku oraz innych substancji zanieczyszczających rosnącego ryzyka w jednolitych częściach wód UE, oraz do stosowania najnowszych i najskuteczniejszych spośród dostępnych technik; wzywa Komisję do przyjęcia wytycznych dotyczących zharmonizowanych norm dotyczących sieci monitorowania i przekazywania danych; wzywa Komisję, aby w planie działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń ułatwiła stosowanie nieinwazyjnych metod monitorowania i biowskaźników w celu zminimalizowania narażenia ludzi i dzięki przyrody na substancje zanieczyszczające w powietrzu, glebie i wodzie; wzywa państwa członkowskie, by wykorzystywały w całości swoje sieci monitorowania przy przekazywaniu danych Komisji;

47. wzywa Komisję, państwa członkowskie i dostawców wody do stosowania rozwiązań cyfrowych i większego wykorzystywania danych dotyczących zarządzania i pomiarów do podejmowania decyzji w oparciu o dowody zarówno na poziomie regulacji, jak i konsumpcji; wzywa do stosowania cyfrowych technologii w zarządzaniu wodą, aby umożliwić monitorowanie i sprawozdawczość na odległość dotyczące jakości, wycieków, wykorzystania i zasobów wody;

48. odnotowuje potencjał cyfryzacji i sztucznej inteligencji w zakresie poprawy zarządzania i monitorowania jednolitych części wód, tworzenia lepszych danych i analizowania dowodów w celu wspierania decydentów, zważywszy że mogłyby one w znacznym stopniu przyczynić się do szybkiego identyfikowania niewielkich zmian w jakości wody, które mogłyby stanowić zagrożenie dla jednolitych części wód, a także do oceny najlepszych praktyk i wskazywania najbardziej opłacalnych środków;

49. wzywa państwa członkowskie do stworzenia ram prawnych, które pozwolą uniknąć sytuacji, gdy podmioty gospodarujące jednolitymi częściami wód są finansowane z działań pogarszających stan chemiczny i ekologiczny tych wód; wzywa państwa członkowskie do wyraźnego oddzielenia podmiotów odpowiedzialnych za gospodarowanie od podmiotów odpowiedzialnych za ocenę stanu jednolitych części wód;

50. podkreśla potrzebę ujednoczenia danych dotyczących wody i stworzenia obowiązkowych standardów sprawozdawczości dla państw członkowskich w celu zwiększenia przejrzystości danych; wzywa Komisję do dalszego udoskonalania Europejskiego Systemu Informacji Wodnej, aby stał się przyjaznym narzędziem informacyjnym dla wszystkich w UE, dostarczającym informacji na temat ilości, jakości i dostępności zasobów wodnych, uzupełniającym analizę porównawczą zarządzania jednolitymi częściami wód;

51. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem w sprawie adekwatności istnieje pole do poprawy zarówno pod względem dostępności informacji na temat polityki wodnej i jakości wody, jak i poziomu szczegółowości tych informacji; wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozwiązania tego problemu i zapewnienia mieszkańcom UE jasnych, kompleksowych i łatwo dostępnych informacji; apeluje ponadto o większą przejrzystość, a tym samym o znaczną poprawę w zakresie konsultacji społecznych, świadomości społecznej i edukacji w zakresie wody, powiązań między wodą, ekosystemami, warunkami sanitarnymi, zdrowiem, bezpieczeństwem żywności, bezpieczeństwem żywnościowym i zapobieganiem klęskom żywiołowym, o wspieranie międzysektorowego dialogu między podmiotami gospodarczymi, dostawcami wody, społeczeństwem, władzami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, a także o zapewnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości zarówno na mocy dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jak i ramowej dyrektywy wodnej zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości;

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

52. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE częściowo zareagowała na inicjatywę Right2Water w wersji przekształconej dyrektywy w sprawie wody pitnej poprzez dodanie nowego artykułu dotyczącego dostępu do wody i większej przejrzystości w odniesieniu do jej jakości w celu poprawy zdrowia i stanu środowiska; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia i egzekwowania ramowej dyrektywy wodnej, aby zapewnić powszechny dostęp do wody i w pełni zareagować na inicjatywę Right2Water;
53. wzywa państwa członkowskie i dostawców wody, aby systematycznie testowali ścieki na obecność COVID-19 w ramach systemu wczesnego ostrzegania w walce z pandemią;
54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-